

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

Λάρισα 13-07-2017

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 363**

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη Έφεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της με αρ. 62/2017 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας (ακυρωτική διαδικασία).

Στη Λάρισα σήμερα 13-07-2017 ημέρα της εβδομάδας Πέμπτη και ώρα 12:30 μ.μ., η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 46381/07-07-2017 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής κ. Αθανασίου Αδαμόπουλου, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 355/28-02-2017 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ.κ. 1) Αθανάσιος Αδαμόπουλος ως Πρόεδρος, 2) Καλτσάς Νικόλαος, 3) Νταής Παναγιώτης, 4) Πράπας Κων/νος, 5) Τσιλιμίγκας Χρήστος και 6) Βλησαρούλης Αθανάσιος.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, μετά από συζήτηση σχετικά με το θέμα: **Άσκηση ή μη Έφεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της με αρ. 62/2017 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας (ακυρωτική διαδικασία)** και αφού έλαβε υπόψη:

1. Το άρθρο 72 Ν. 3852/2010.
2. Τη με αριθμ. πρωτ. 46500/07-07-2017 γνωμοδότηση του Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, η οποία έχει ως εξής:

Με την ανωτέρω με αριθμό 62/2017 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας (ακυρωτικής διαδικασίας) έγινε δεκτή η αίτηση ακυρώσεως του Θεόδωρου Κυρόπουλου του Σόλωνα, εναντίον του Δήμου Λαρισαίων, του Υπηρεσιακού Συμβουλίου Υπαλλήλων ΟΤΑ Ν.Λάρισας και του Υπουργού Εσωτερικών, με την οποία ζητούσε να ακυρωθούν οι αναφερόμενες στην αίτηση του πράξεις κατά το μέρος που προτάχθηκαν έναντι αυτού οι υποψήφιοι για θέσεις Προϊσταμένων Διεύθυνσης του Δήμου Λαρισαίων.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 58 του π.δ. 18/1989 οι οριστικές αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου που εκδίδονται επί αιτήσεως ακυρώσεως υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, προϋπόθεση δε του παραδεκτού της εφέσεως αποτελεί η προβολή από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, ότι επί του ζητήματος που κρίθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανώτατου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Ως λόγος δε έφεσης μπορεί να προταθεί σφάλμα της προσβαλλομένης απόφασης.

Επιπλέον, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 και 5Α του ειδικότερου ν. 702/1977 (όπως αυτές έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν) προκύπτει ότι οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί ακυρωτικών διαφορών που αφορούν την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας δεν υπόκεινται σε έφεση, εκτός εάν αφορούν αφορούν το διορισμό με διαδικασία μη υποκείμενη στον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π., τη μετάταξη, την προαγωγή υπαλλήλων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας σε βαθμό που χαρακτηρίζεται ανώτατος από διάταξη νόμου.

Στην προκειμένη περίπτωση η ως άνω αναφερόμενη απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας ακύρωσε τη με αριθμό 88/16.1.2014 απόφαση του Δημάρχου Λαρισαίων, όπως τροποποιήθηκε με την υπ.αρ. 285/27.2.2014 όμοια, καθ' ο μέρος αφορά τον αιτούντα, με το αιτιολογικό ότι η προσβληθείσα απόφαση του Δημάρχου περί της τοποθετήσεως των

προϊσταμένων των Διευθύνσεων του οικείου Δήμου ερείδεται σε πρακτικό επιλογής Υπηρεσιακού Συμβουλίου, το οποίο συνεδρίασε υπό μη νόμιμη σύνθεση διότι κατά την εξέταση της ένστασης του και κατά συνέπεια τη μοριοδότηση των υποψηφίων συμμετείχαν στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο συνυποψήφιοι του αιτούντος, ως Πρόεδρος και ως τακτικό μέλος, ασχέτως του γεγονότος της αποχής αυτών από τη διαδικασία για τις διευθύνσεις, στις οποίες εκρίνοντο οι ίδιοι και τούτο διότι τα ανωτέρω μέλη της Επιτροπής ήταν δυνατό δια της επιλεκτικής μοριοδοτήσεως άλλων υποψηφίων να τροποποιήσουν το αποτέλεσμα προς το ευνοϊότερο για τους ίδιους.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690 / 1999-Α'45) ορίζεται ότι : « 1. Τα διοικητικά όργανα, μονομελή ή συλλογικά, πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις αμερόληπτης κρίσης κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους . 2. Τα μονομελή όργανα, καθώς και τα μέλη των συλλογικών οργάνων, οφείλουν να απέχουν από κάθε ενέργεια ή διαδικασία που συνιστά συμμετοχή σε λήψη απόφασης ή διατύπωση γνώμης ή πρότασης εφόσον : α) η ικανοποίηση προσωπικού συμφέροντός τους συνδέεται με την έκβαση της υπόθεσης, ή β) ... γ)...» . Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, στις οποίες αποτυπώνεται γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, που αποτελεί ειδικότερη έκφραση της γενικής αρχής του Κράτους Δικαίου, τα διοικητικά όργανα, μονομελή ή συλλογικά, πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις αμερόληπτης κρίσης, πράγμα που μπορεί να τεθεί σε αμφισβήτηση, όταν υπάρχει προσωπικό συμφέρον για την έκβαση της υποθέσεως (βλ. σχ. ΣτΕ 2251/2013, 3891/2013, 664/2006, 620/2004 κ.ά.).

Επειδή η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ανωτέρω απόφαση δεν εξαιρείται ρητά από το νόμο από τις ανέκκλητες αποφάσεις, για το δε ζήτημα που κρίθηκε από αυτή υφίσταται νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά την άποψή μας δεν υφίσταται οι προϋποθέσεις παραδεκτής άσκησης έφεσης κατά της ανωτέρω αποφάσεως, τυχόν δε ασκηθησόμενη πιθανολογούμε ότι θα απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Πέραν τούτου, στην προκείμενη περίπτωση, όπως ρητά αναφέρεται στο συγκεκριμένο πρακτικό του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, τα αναφερόμενα στην ανωτέρω απόφαση πρόσωπα που είχαν παράλληλα την ιδιότητα του υποψηφίου απείχαν μόνο από τη διαδικασία επιλογής προϊσταμένων συγκεκριμένων διευθύνσεων στις οποίες ήταν οι ίδιοι υποψήφιοι και συμμετείχαν σε αυτό, κατά την εξέταση των ενστάσεων και συνακόλουθα την εξ αυτής προκύπτουσα μοριοδότηση των υποψηφίων και κατά τη διαδικασία επιλογής προϊσταμένων των λοιπών διευθύνσεων. Σημειωτέον είναι ότι δεν προκύπτει από το πρακτικό αποχή των προσώπων αυτών από τη διαδικασία επιλογής προϊσταμένων της διεύθυνσης επιχειρησιακού σχεδιασμού.

Με τα δεδομένα αυτά, η συμμετοχή τους στο ανωτέρω υπηρεσιακό συμβούλιο, συνιστά, κατά την άποψή μας, παραβίαση της νομοθετικά κατοχυρωμένης αρχής της αμεροληψίας των διοικητικών οργάνων, καθ' όσον επηρεάζει την κρίση του οργάνου ως προς τα αιτήματα των λοιπών συνυποψηφίων τους, ανεξάρτητα από το ότι απείχαν από τη διαδικασία όταν κρίνονταν οι ίδιοι, διότι και σε αυτή την περίπτωση είναι δυνατή η, με επιλεκτική μοριοδότηση άλλων υποψηφίων, τροποποίηση του αποτελέσματος προς το ευνοϊκότερο για τους ίδιους (πρβλ. Διοικητικό Εφετείο Αθηνών 1249/2014, 1247/2014, 417/2014, 836/2012, 803/2010, 791/2009 κ.ά.).

Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις και την προαναφερόμενη νομολογία, κατά την άποψη μας, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα σφάλμα της αποφάσεως ως προς την ανωτέρω κρίση της περί κακής σύνθεσης του συμβουλίου επιλογής, κατ' άρθρο 7 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

Για το λόγο αυτό έχουμε τη γνώμη (η οποία αποτελεί «απλή» γνώμη, στερούμενη δεσμευτικότητας), ότι πέραν των λοιπών ανωτέρω αναφερθέντων τυχόν ασκηθησόμενη έφεση δεν θα έχει πιθανότητες ευδοκίμησης.

Ως εκ τούτου καλείται η Οικονομική Επιτροπή, ως αρμόδια, κατ' άρθρο 72 του ν. 3852/2010, να αποφασίσει την άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου της εφέσεως.

Συνημμένα : 1) η ανωτέρω απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας και 2) το με αριθμό 21-2013 πρακτικό συνεδριάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου Υπαλλήλων Ο.Τ.Α. Ν. Λάρισας.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

Τη μη άσκηση έφεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της με αρ. 62/2017 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας (ακυρωτική διαδικασία), για τους λόγους που αναφέρονται στην παραπάνω εισήγηση.

Αποφασίστηκε, αναγνώσθηκε και υπογράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

**ΚΑΛΤΣΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΝΤΑΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΠΡΑΠΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΤΣΙΛΙΜΙΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΒΛΗΣΑΡΟΥΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ**

